

Om Mani Padme Hum #21 vraag 1
Beiden ontmoeten elkaar reeds.
31 december 1987 in het Gautama Boeddha Auditorium.

Vraag 1

Geliefde meester,

Het is zo goed om weer terug te zijn. Bij U hier in meditatie zittend merk ik dat ik zo intens met mijn innerlijk in verbinding kom wat in het Westen niet gebeurt. Wat is deze alchemie?

Sat Vijaya, je vraag kan alleen beantwoord worden als je het verschijnsel van energievelden begrijpt. Elke plaats in de wereld heeft zijn eigen energieveld, gecreëerd door duizenden mensen die daar hebben geleefd. De manier waarop ze geleefd hebben, de manier waarop ze liefhadden – zij zijn weg, maar ze hebben een kloppende energie achter gelaten die eeuwenlang blijft bestaan. En als het een voortdurende versterking van de energie is geweest, zoals het in het Oosten is geweest.... Al de genialiteit van het Oosten heeft zich toegewijd aan een enkel doel: duizenden jaren lang hebben ze getracht om het innerlijk te onderzoeken – niet een of twee mensen, maar miljoenen en miljoenen, generatie na generatie. Het heeft een bepaalde vibratie gecreëerd die het Westen mist.

Hier in het Oosten, is meditatie iets waarin je kunt drijven. De hele energie rondom je is net als een rivier; het gaat alreeds naar de oceaan. Je hoeft niet te zwemmen, je hoeft alleen maar te drijven. In het Westen moet je vechten tegen de stroom, want eeuwenlang heeft de extroverte mind een totaal andere soort energie gecreëerd, niet alleen anders maar absoluut tegengesteld aan het Oosten – het uitgaande, het extroverte.

Als je als wetenschapper in het Westen werkt zul je een onzichtbare steun ondergaan van de hele atmosfeer. In het Oosten gebeurt dit enkel hen die op een innerlijke reis gaan; dan zal het hele luchtruim en de bomen, alles je beginnen te helpen. Niet dat zij enige bedoeling hebben, maar eenvoudig omdat eeuwenlang dit is hoe zij steeds maar opnieuw naar het innerlijke centrum zijn getrokken.

Er zijn mooie verhalen, die misschien niet feitelijk zijn maar ik stel nadrukkelijk dat ze waar zijn. Ik wil een duidelijk onderscheid maken tussen het feit en de waarheid: iets kan feitelijk zijn en kan toch niet waar zijn. Jouw dromen zijn feitelijk – als je iemand doodt in je dromen dan doodt je hen werkelijk – maar het is niet waar. Wanneer je wakker wordt merk je plotseling dat het enkel een droom was. Net zoals iets feitelijk kan zijn en toch niet waar, zo moet het tegenovergestelde ook begrepen worden: iets kan waar zijn, absoluut waar, maar zal zich niet als feit manifesteren. Het feit is een lager verschijnsel. Ik kan het slechts uitleggen op een manier...

In een nacht met volle maan, als je zit bij een stil meer, kun je de volle maan in het meer zien. Het is feitelijk, maar niet waar. En je kijkt misschien niet naar de echte maan die ver weg in de lucht staat; het zal niet een deel van je feitelijke kennis worden, maar zijn waarheid is onbetwifelbaar.

De mooie verhalen die de innerlijk volgroeide mensen hebben omgeven creëren een probleem voor de geschiedkundige, maar niet voor de mediterende, want de historicus is slechts geïnteresseerd in het feitelijke. De interesse van de mysticus is veel dieper, veel hoger. Hij stelt geen belang in het feitelijke, hij is absoluut toegewijd aan de waarheid.

Ik zou je graag een paar voorbeelden geven.

Er wordt gezegd dat als Gautama Boeddha op weg was—en hij was voortdurend op weg, gedurende acht maanden van het jaar uitgezonderd de vier regenmaanden. Hij ging dan om te rusten onder een boom zitten wiens blad afgevallen was, wiens takken kaal stonden afgetekend tegen de lucht – het was de tijd van het vallen van de bladeren. Maar er wordt verteld dat, ziende dat Boeddha onder de boom zat, het erg beschamend scheen voor de boom dat er geen blad is, geen schaduw, geen bloemen die zich verheugden en een man verwelkomden die de ultieme pieken van bewustzijn heeft bereikt. En in de ochtend als Gautama Boeddha wakker werd, zagen al de leerlingen een wonder; de boom die absoluut zonder blad was geweest, zonder bloemen, was plotseling zo groen geworden, zo'n prachtig gebladerte rondom en honderden bloemen. En net de avond ervoor, hadden ze het

gezien – het wonder had in de stilte van de nacht plaats gevonden, en de bloemen regenden neer op Gautama Boeddha.

Dit incident wordt zo vaak herhaald, vanuit zo veel verschillende bronnen, dat het niet eenvoudig als symbolisch, als poëzie kan worden afgedaan. Wat mij betreft ik erken het als waar en als een existentiële ervaring.

Altijd wanneer ik zulke dingen las – en er zijn zo veel voorbeelden – heb ik me steeds het incident in Jezus Christus leven herinnerd, waarvoor de Christenen geen enkele verklaring konden geven. Ze proberen het te verbergen. Maar voordat je het incident in Jezus leven kunt begrijpen moet ik je eerst enige relevante informatie geven.

Jezus kwam naar India toen hij veertien was en leefde bijna veertien jaar in India. Gautama Boeddha's vibratie was nog steeds tastbaar, hij leefde slechts vijfhonderd jaar tevoren en had honderden verlichte mensen nagelaten. De lucht was vol van zijn geurigheid zodat de jonge Jezus er enorm moet door zijn beïnvloed. En de route die Jezus volgde in zijn reizen bewees het: hij ging naar Ladakh, dat is waar een van de oudste Boeddhistische kloosters nog steeds in gebruik is, en daarna naar Tibet, wat meer in overeenstemming met Gautama Boeddha was gekomen dan India zelf. Deze aantrekkingskracht dreef hem naar de erg onbekende en gevaarlijke gebieden van Ladakh, Tibet. De reden was dat hij zo veel mogelijk wenste te weten over deze vreemde man, Gautama Boeddha, die de hele atmosfeer in het Oosten had getransformeerd.

Hij moet deze verhalen gehoord hebben dat waar Boeddha langs kwam, de bomen gingen bloeien zelfs al was het niet het seizoen voor hen om te bloeien.

Net honderd twintig jaar geleden verbleef een Russische reiziger gedurende zes maanden in Ladakh, er de oude verslagen bestuderend. Hij berichtte van deze oude aantekeningen die Jezus herinnerde als een jonge man maar van een enorme stilte, schoonheid, en een groot onderzoeker, die naar het klooster gekomen was en er drie maanden verbleef. Ze beschreven Jezus exact: dat hij van Judea gekomen was, een verafgelegen land; dat het erg moeilijk voor hem was vanwege de taalbarrière, maar hij deed erg zijn best en verzamelde zoveel mogelijk honing als hij kon van elke mogelijke bron die nog steeds beschikbaar was. Na Gautama Boeddha, ofschoon er vijfhonderd jaar voorbij gegaan waren, was de lucht nog vol van herinnering. De bergen waren het niet vergeten. En er waren honderden mensen die tijdgenoten genoemd zouden kunnen worden van Gautama Boeddha zover het hun bewustzijn betrof.

Ik vertel je deze feiten want nu hebben Christelijke missionarissen al deze verslagen van Ladakh verwijderd. Er waren verslagen in Tibet die vernietigd zijn in de tijd van het Britten. Ze trachtten elk mogelijk bewijs te verwijderen dat Jezus in het Oosten was geweest om de kunst van meditatie te leren. Maar ondanks al hun inspanning zijn er wezenlijke bewijzen. En nu kom ik tot het verhaal in Jezus leven.

Drie dagen lang waren hij en zijn discipelen al hongerig, want de steden waar ze doorheen kwamen waren erg fanatiek Joods en ze wilden hen geen onderdak geven. In tegendeel. Ze stenigden hen en gooiden hen uit hun steden. En Jezus kwam bij een vijgenboom en hij was erg boos op de boom. Hij was zeker geen man van boosheid. Hij was een man met enorme liefde en vrede. Maar dit incident staat op zich zelf, zonder enige uitleg.

Op de eerste plaats is het absurd om boos te zijn op een vijgenboom omdat zij hongerig waren en de boom hen niet met vijgen verwelkomden – en het was niet de tijd voor de vijgen! Het lijkt eenvoudig absurd en krankzinnig: Jezus vervloekte de boom. Voor de Christenen nu is het erg moeilijk uit te leggen wat er gebeurde. Een man als Jezus die een boom vervloekt zonder enige duidelijke reden, want het was zelfs niet het seizoen. En zelfs al was het wel het seizoen, de boom heeft geen verplichting aan iemand. Je kunt niet verwachten dat de boom je verwelkomt.

Waar had hij dit denkbeeld vandaan? Want in de hele Joodse traditie is er geen enkele voorbeeld waar hij dit idee vandaan had kunnen krijgen. De enige uitleg is dat hij het idee kreeg van de Boeddhistische verhalen waarin bomen Gautama Boeddha verwelkomden met bloemen, met vruchten. Zelfs hele bossen vergaten het seizoen, het klimaat; ze werden groen, ze verheugen zich in de verlichting van Gautama Boeddha. Ze verheugen zich in het gezelschap van Gautama Boeddha en zij tonen in hun eigen taal hun vreugde, hun appreciatie, hun gelukzaligheid – want zelfs als een

enkele mens zijn verlichting erkent wordt een deel van het universum verlicht. Gewoon vanwege een enkele mens, gaat het hele niveau van bewustzijn omhoog.

Dit is een erkende waarheid in het Oosten. Zonder in het Oosten te zijn geweest, had Jezus niet de verwachting kunnen hebben dat de vijgenboom... Maar hij vergat compleet dat de vijgenboom ook een bepaald klimaat nodig heeft, een bepaalde vibratie en een bepaalde traditie. Tenzij de vijgenboom weet dat duizenden jarenlang zijn voorouders de Boeddha's hebben verwelkomd; dat deze vibratie genoeg is voor de boom; een uitdaging om te dansen en zichzelf uit te drukken in al zijn schoonheid....

Noch was de vijgenboom bewust noch was Jezus een verlicht mens. Hij had over verlichting gehoord, hij kan aan de voeten van verlichte mensen gezeten hebben in het Oosten, hij kan een verlangen in zich gecreëerd hebben om zelf verlicht te worden, maar verlichting en haar taal was vreemd voor zijn eigen mensen in Judea. Ze hadden een totaal andere religieuze traditie – van profeten, redders, boodschappers, verkondigers dat ze van God kwamen en als je in hen geloofden je gered zou worden.

De hele Judeaans- Christelijke traditie neemt de verantwoordelijkheid van elke individu weg om verlicht te worden. En mensen denken onbewust dat het veel makkelijker is om in iemand te geloven en van ellende verlost te worden, van de donkere nacht van de ziel, dan dat ze zelf de verantwoordelijkheid in eigen hand te nemen. Maar ze zijn niet bewust: op het moment dat je de verantwoordelijkheid aan iemand anders geeft, heb je zonder het te weten ook je vrijheid weggegeven. Verantwoordelijkheid en vrijheid zijn twee kanten van dezelfde munt. Je kunt er niet een weggeven en de andere behouden.

Je kunt niet zeggen, "De verantwoordelijkheid om mij te redden is dat van een profeet, en toch ben ik vrij om mezelf te zijn." Op het ogenblik dat je een gelovige wordt en je geeft je verantwoordelijkheid aan Jezus Christus of Mozes of Ezeziel, heb je ook je vrijheid reeds weggegeven. Nu is het niet langer een urgentie voor je om je eigen wezen te realiseren, of zelfs de moeite te nemen om te weten wie je bent. Het hangt nu allemaal af van de profeet waarin je gelooft, het is zijn verantwoordelijkheid. Je denkt dat je vrij bent geworden van verantwoordelijkheid maar je hebt vergeten dat je ook je vrijheid hebt ontkent. Met je verdwenen verantwoordelijkheid heb je jezelf gereduceerd tot een slaaf.

Jezus kon niet de taal van het Oosten spreken. Hij moest de taal van zijn eigen mensen spreken. Maar hier en daar is de invloed van het Oosten duidelijk. Bijvoorbeeld, de Joodse God zegt in het oude testament: "Ik ben geen aardige kerel. Ik ben een erg jaloerse God, ik ben erg gewelddadig, en wie dan ook mij niet gehoorzaamt zal oneindig gaan lijden. Onthoudt het," uiteindelijk zegt hij, "Ik ben je oom niet."

Toen ik voor de eerste keer bij het gedeelte kwam dat hij zegt, "Ik ben je oom niet..." Hij is je aan het herinneren: "Ik ben je vader! En gehoorzaamheid is de enige religie."

Dat is het hele verhaal van de schepping in het Christendom en Judaïsme: de mens werd uit de hof van Eden gegooid – niet vanwege enige zonde, niet voor het vermoorden van iemand, niet voor verkrachting; hij werd uit de tuin van God gegooid omdat hij ongehoorzaam was. Dat maakt het wel absoluut duidelijk: dat de judaïsch- Christelijke traditie voornamelijk gelooft dat gehoorzaamheid religie is en ongehoorzaamheid de grootste zonde, de oorspronkelijke zonde.

En het is vreemd te beseffen in welke dingen Adam en Eva niet gehoorzaamden. Als je onpartijdig bent, niet bevooroordeeld, dan kun je een erg vreemde scene zien: God zegt tegen Adam en Eva, "In deze uitgestrekte tuin kun je de vruchten van alle bomen eten; alleen twee bomen zijn verboden." Het is een parabel, maar enorm betekenisvol. Het mag dan niet feitelijk zijn maar het is zeker waar. Een is de boom van wijsheid, die je van God niet mag hebben. Je kunt het vertalen: een is de boom van verlichting die God je onthoudt, want verlichting is niets dan wijsheid. En de tweede boom is van eeuwig leven. Hij verbiedt de mens om de vruchten van deze twee bomen te eten. Hij heeft alles weggenomen wat het leven extatisch kan maken. Hij heeft je verlichting weggenomen en hij heeft je ervaring van het eeuwige weggenomen. Wat is er dan nog over? Hij heeft gewoon je waardigheid weggenomen. Hij heeft je vrijheid vernietigd. Hij heeft zelfs de drang om naar binnen te gaan

weggenomen, want deze twee bomen groeien binnenin je. De boom van wijsheid en de boom van eeuwig leven zijn niet echt twee bomen. Het is een ervaring met twee aroma's.

Ongelukkigerwijs maakte Jezus kennis met woorden die niet pasten bij de traditie waaruit hij kwam. Hij ging terug toen hij ongeveer achtentwintig jaar was; het nam twee jaar om terug naar Judea te reizen. Natuurlijk moest hij de taal spreken die verstaan kon worden. Bijvoorbeeld, als hij over nirvana, verlichting, innerlijke extase, sprak zou hij niet begrepen worden. Hij moest het omzetten in een taal die misschien enige betekenis zou hebben voor de mensen tegen wie hij sprak. Hij sprak over het "Koninkrijk van God" en hij deed zijn best om iets van het eigene dat hij in het Oosten geleerd had op de een of andere manier over te brengen.

Daarom is hij de eerste mens in het Westen die zegt dat "Het Koninkrijk Gods is binnenin je." Het staat niet in het Oude Testament. Niemand had ooit gehoord dat het Koninkrijk van God binnenin je is. Dit was eenvoudig een erg knappe vertaling om te zeggen dat jij de god bent. "Het Koninkrijk van God is binnenin je" is een manier om te zeggen dat naar buiten kijken niet de manier van de zoeker is; je moet naar binnen gaan.

Dit creëerde de hele moeilijkheid. De Joden konden zien dat hij woorden gebruikte uit hun traditie maar dat hij ze vreemde betekenissen gaf. Het was absoluut duidelijk: De Joodse God zegt, "Ik ben een jaloerse god, een erg boze god, ik zal je niet vergeven als je enige zonden begaat." En het wordt bewezen door de verdrijving van Eva en Adam want zij begingen de zonde van fruit te eten van de boom van wijsheid.

Ze waren niet snel genoeg om ook nog van de andere boom te eten. Ze werden op heterdaad betrapt bij de eerste boom. Dat is het enige jammerlijke deel er van.

En soms, als je niet bevooroordeeld bent, kun je dingen zien waar de vooroordelende mind absoluut niet toe in staat is om te zien. Eva wordt overtuigd door de duivel om van de boom van wijsheid te eten. Eva is natuurlijk bang – God heeft het verboden – maar de redenering die Eva overtuigt is erg betekenisvol. De duivel zegt, "Je begrijpt niet waarom. Hij heeft je de twee meest betekenisvolle ervaringen verboden. Hij heeft je wijsheid onthouden, hij heeft je de onsterfelijkheid onthouden, want hij is erg jaloers. Als jij ook verlicht bent, en je bent ook onsterfelijk, zul jij zelf ook een god zijn. En dat is zijn jaloezie. Hij wil de enige god blijven en wenst niet dat iemand anders die positie bereikt."

Ik ben verbaasd dat niemand de Duivel heeft geapprecieerd, want wat hij zegt is meer betekenisvol – in vergelijking met de orders van God, die fascistisch zijn. God lijkt op een soort Adolf Hitler.

Ik moet je eraan herinneren dat het woord 'devil' duivel en het woord 'divine' goddelijk, beiden van dezelfde Sanskriet wortel komen. Beiden betekenen hetzelfde. Misschien is de Duivel de eerste grote revolutionair. Zijn eigen misdaad was dat hij in opstand kwam tegen God; overigens was hij zelf een engel, maar omdat hij de mind van een revolutionair had werd hij uit het gezelschap van God gegooid, veroordeeld als slecht. Maar de manier waarop hij Eva overtuigde geeft mij een intens respect voor de man. Hij leert precies wat alle verlichte mensen van de wereld hebben geleerd, dat jij een god kunt worden. Je bent in essentie een god, het is enkel dat je het hebt vergeten. Misschien ben je in slaap en weet je niet wie je bent; alles wat je nodig hebt is wakker worden.

Jezus probeerde het, en precies deze poging werd de reden van zijn kruisiging. Hij was nog niet verlicht – dat kan zonder meer gezegd worden, want hij geloofde nog steeds dat hij superieur was, de eniggeboren zoon van God, en dat elk ander menselijk wezen inferieur is, ondersteuning behoeft. Niemand kan deel van het Koninkrijk Gods worden zonder in hem te geloven. Dit is niet echt de manier van een verlicht mens.

Op het moment dat Gautama Boeddha verlicht werd was het eerste waar hij plotseling van bewust was dat de hele existentie verlicht is... gewoon onbewustheid, mensen zijn gewoon diep in slaap. Misschien zijn bomen nog meer in slaap; bergen zijn in een coma, maar de essentiële kern van elk levend wezen – in slaap of wakker – is hetzelfde. Er is geen kwalitatief verschil.

Jezus kon niet verlicht zijn, want hij geloofde nog steeds in nep ideeën van deugd. Wat is deugd? -- gehoorzaamheid, slavernij. En wat is zonde? – ongehoorzaamheid, opstand. En hij onderwees dezelfde dingen, maar hij raakte in de war. Na in het Oosten geweest te zijn kon hij niet zeggen dat God jaloers is. Dat is onmogelijk. Hij had in het Oosten een totaal andere atmosfeer gezien: hij had

goddelijke mensen gezien en had miljoenen mensen gezien die geen enkel idee van een heersende god hadden. De existentie wordt in het Oosten als autonoom geaccepteerd; het is geen schepping. Lang voor Charles Darwin, heel lang, duizenden jaren ervoor, had het Oosten al begrepen dat de existentie een evolutie is zonder begin of einde. En je kunt niet geloven dat Ronald Reagan probeert Charles Darwin in Amerika te verbieden – hij heeft ze reeds verboden. Boeken over evolutie zijn verbrand, universiteiten worden gedwongen het idee van de schepping te doceren, niet van evolutie. De naam van Charles Darwin wordt niet langer genoemd in Amerikaanse universiteiten, in Amerikaanse colleges. Vreemd! En de hele wereld blijft eenvoudig zwijgen; niemand zegt iets. We zijn gewend te denken dat we reeds ontwikkeld en beschaafd zijn. Wat Ronald Reagan nu doet is zo onopgevoed en onbeschaafd dat zelf een primitief gezelschap zich er over zou schamen. We hebben verhalen gehoord dat in de middeleeuwen, Mohammedanen bibliotheken verbranden, de grote bibliotheek van Alexandrië. Die bibliotheek was zo groot dat het zes maande duurde voordat het vuur uit was. Het bevatte al de oude geschriften van Atlantis, het continent dat verdronken is. En wij dachten dat dit absoluut primitief gedrag is, maar het wordt gedaan in het meest pretentieuze land van de wereld – wat denkt dat het democratisch is, wat denkt dat het vrijheid van spreken toestaat, maar er is geen vrijheid voor Charles Darwin. Boeken zijn dit jaar nog verbrand! En het hele onderwijssysteem heeft zich compleet ontdaan van het idee van evolutie: de schepping moet onderwezen worden. Waarom? – omdat schepping het Christelijke denkbeeld is. Er is geen wetenschappelijk bewijs voor de schepping. Er is alle bewijs voor evolutie. Het Christelijke idee van schepping is zo dwaas dat je er niet boos maar juist vrolijk van wordt: God schiep de wereld vierduizend en vier jaar voordat Jezus Christus geboren werd. Dat betekent dat de wereld slechts zesduizend jaar bestaat. Het is zo'n stomiteit.

Vanwege dit idee hebben ze niet veel ruimte, dus moeten ze alles binnen zesduizend jaar zien te stoppen. Ze kunnen niet het Hindoe idee accepteren, wat absoluut wetenschappelijke grond heeft, dat de Rig Veda negentig duizend jaar geleden werd geschreven. Hoe kan het in de Christelijke begrenzing geplaatst worden? Alles moet binnen deze zesduizend jaar gebeuren. Christelijke geleerden hebben aanvaard dat de Rig Veda hoogstens vijfduizend jaar kan zijn.

Maar zij zijn niet bewust dat de Rig Veda intrinsiek bewijs bevat dat ze negentig jaar oud is.

Sterrenkundigen van de hele wereld zijn het er absoluut over eens dat een dusdanig sterrenbeeld sindsdien niet is voorgekomen. En het wordt in de Rig Veda beschreven, wat betekent dat de mensen het gezien moeten hebben, dat kan niet anders. De beschrijving is zo gedetailleerd dat er geen ander bewijs nodig is. Het boek moet geschreven zijn toen het sterrenbeeld er was.

Er zijn vijftigduizend jaar oude skeletten gevonden in China. Christelijke theologen zijn in zulke grote moeilijkheden geweest – wat hiermee te doen? Maar er zijn altijd grote idioten.... Een groot theoloog heeft een theorie voorgesteld dat God de wereld creëerde precies zoals het in de Bijbel is beschreven vierduizend en vier jaar voordat Jezus werd geboren, maar Hij heeft ook dingen gemaakt die er uitzien als vijftigduizend jaar oude skeletten eenvoudig om je geloof te testen. Nou, dit zijn de grote idioten van de wereld.

En Ronald Reagan dwingt Amerika het idee op dat God de wereld schiep – tegen de grondwet van Amerika in, want de grondwet wenst de staat en religie absoluut gescheiden te houden. Maar hij is sluw. Hij zegt, "Dit is geen religieus denkbeeld, het is een wetenschappelijk denkbeeld."

Het idee van evolutie betekent dat de existentie eeuwig is. Het is nooit geschapen. Het is hier altijd geweest en het gaat door te ontwikkelen tot nieuwe pieken van bewustzijn.

Voor Jezus nu was het erg moeilijk om zulke dingen te zeggen, maar een paar dingen konden wel. Hij zei dat God liefde is. Nou dit is absoluut tegen de Joodse traditie: God is zelfs niet je oom en jij zegt dat God liefde is!

Natuurlijk is voor Gautama Boeddha het ultieme bewustzijn niets anders dan zuiver liefde. Jezus heeft deze ideeën meegenomen en geprobeerd hen een Joods tintje te geven, maar hij kon de joden niet bedriegen. Ze verdachten hem onmiddellijk dat hij onbekende en vreemde ideeën meebracht die hun traditie, hun religie zou aantasten – speciaal de jonge generatie. Jezus werd gekruisigd omdat hij, volgens mij, de eerste mens was die probeerde een paar Oosterse ervaringen in het Westen te introduceren. Het klimaat was niet rijp.

Het klimaat is zelfs vandaag er nog niet klaar voor.

Ik ben in het Westen geweest en ik heb het verschil in klimaat gezien. Ik heb een andere vibratie gezien, waarin meditatie vechten tegen de stroom in wordt. Het is niet een ontspannen loslaten; het is niet makkelijk om gewoon naar binnen te stromen. Alle krachten rondom je trekken je naar buiten. Dit idee is een beetje moeilijk te begrijpen, dat we zijn omgeven door verschillende soorten golven. De mensen die extrovert zijn zullen meditatie het moeilijkste vinden. De mensen die makkelijk van binnen ontspannen zullen wetenschappelijke projecten, experimenteren met voorwerpen erg moeilijk vinden en als tegen hun innerlijk verlangen om te ontspannen. Ze zullen gespannen raken en zullen een zekere leed voelen. Het is betreurenswaardig dat het zo is, en het moet veranderd worden.

De mens is beiden, het innerlijke en het uiterlijke, en de mensheid zou beiden kleine poelen van energie moeten hebben. Er kunnen bijvoorbeeld universiteiten zijn die absoluut gewijd zijn aan het uiterlijke onderzoeken, en er moeten universiteiten zijn die totaal gewijd zijn aan de innerlijke zoektocht. Dan zullen die universiteiten langzaamaan steeds meer verschillend worden van elkaar en tenslotte compleet gescheiden zijn van elkaar.

In India zijn er Universiteiten geweest – lang voordat Oxford en Cambridge bestonden, was er een universiteit, Nalanda. Elke professor in Nalanda – en Nalanda had bijna duizend professoren – moest een mediterende zijn. Tenzij iemand jarenlang gemediteerd had was er geen mogelijkheid om zelfs maar een student in Nalanda te worden. Nalanda had vier ingangen... en het is mooi te herinneren dat aan deze ingangen, de portiers geen gewone mensen waren. Tenzij iemand in staat was hun vragen te beantwoorden, tenzij zij overtuigd waren dat hij de mogelijkheid bezat om een mediterende te zijn, werd hij bij de ingang reeds geweigerd. Het was niet mogelijk naar binnen te komen en een interview met de professoren te hebben. De portiers waren net zulke mediterenden als de professoren. En als je eenmaal door de portiers in Nalanda werd toegelaten was het meer dan je ooit had kunnen verwachten: een grote mogelijkheid opende zich voor jou. De hele universiteit was bezig met slechts een ding, dat iedereen herinnerd moet worden aan verlichting. Al de geschriften wezen je erop, elke lezing, elke daad, oefening, was resoluut bedoeld om je naar binnen te brengen. Er waren een paar andere universiteiten... Tashila... maar ze waren allemaal bezig met het innerlijk van de mens.

Wij kunnen een wereld creëren waarin elke universiteit twee verschillende domeinen heeft. Er is geen enkel conflict nodig; beide gebieden kunnen complementair worden. Maar er moet dringend iets gedaan worden om dit verschil tussen Oost en West uit de weg te ruimen.

Een van de grote Engelse dichters was Rudyard Kipling, die door het Engelse Koninkrijk tot Koninklijke dichter, hofdichter was benoemd. Hij woonde de meeste tijd India, en zijn ervaring van India en Engeland wordt samengevat in zijn twee regels: "Oost is Oost en West is West en nooit zullen de twee elkaar ontmoeten." Ik kan zien dat hij een bepaald inzicht heeft, en wat hij zei was een feit. Maar als wat hij zegt de voorspelling van de toekomst wordt, als het voor altijd een feit zal blijven, dan is er geen hoop voor de mensheid om te overleven. Dan zal de mensheid schizofreen blijven.

Ik zou willen zeggen dat tenminste in deze tempel West geen West is, Oost geen Oost, en dat de twee elkaar reeds ontmoeten. Ik zie niet dat er enige existentiële reden is waarom ze elkaar niet zouden ontmoeten. We hebben in het hele verleden verkeerd geleefd en dit is de ultieme consequentie ervan. Ons hele redeneren over de mens moet compleet getransformeerd worden. Als de mens een innerlijk heeft – en een buitenkant heeft hij zeker – dan moet elke levensopvatting, elke levensstijl beiden omvatten; niets zou uitgesloten moeten worden. In deze mogelijkheid van een 'hele' mens, van de mens als een organische eenheid van het innerlijk en het uiterlijke, van het wereldse en het gewijde, ligt de enige hoop om deze mooie planeet te laten overleven. Anders balanceren we reeds op het randje van een globale zelfmoord.

Sat Vijaya, je hebt gelijk als je het moeilijk vind in het Westen naar binnen te gaan en dat het hier zo makkelijk gebeurt. Er is zeker deze alchemie: Het Oosten vibreert met zo veel verlichte mensen dat als je hier mediteert, alles rondom jou je onzichtbaar helpt.

We zijn ons nu bewust van radiogolven; radiogolven gaan langs alle kanten om je heen, ofschoon je hen niet kunt horen. Enkel een mechanisme, een ontvankelijk mechanisme is nodig, een radio, en onmiddellijk kun je alle stations van over de hele wereld ontvangen. Denk je dat als de radio afgesteld is op een bepaald kanaal, de golven beginnen hier te komen? De golven zijn er altijd al; het is enkel dat er geen ontvangstcentrum voor hen is, dus blijf je er onbewust van.

Het gebeurde in de laatste wereldoorlog... Een man werd erg zwaar gewond, en toen hij weer bij bewustzijn kwam voelde hij een vreemd iets; het voelde alsof hij naar een uitzending van een radio luisterde. Hij kon het niet geloven. Hij keek overal om zich heen... er was geen radio. Tenslotte vertelde hij het aan de dokter. De dokter lachte en zei, "Je moet het je verbeeld hebben."

Hij zei, "Het is geen verbeelding. De juiste tijd wordt aangekondigd; de uitzendingen, het nieuws..." Eerst geloofde niemand hem, want hoe kan dat dan?

Maar uiteindelijk moesten ze op een bepaalde manier uitvinden wat er gaande was. Ze plaatste een radio in de andere kamer en zeiden tegen de man, "Wat je ook hoort, schrijf dat maar op." De man beschreef precies alles wat er uitgezonden werd!

Maar het was een erg moeilijke situatie. Het opende een nieuwe deur; het maakte duidelijk dat onze oren in staat zijn om radiogolven te ontvangen. Misschien dat we op een dag iets mechanisch, gewoon een klein mechaniekje aan het oor gehecht kunnen hebben. Maar die man werd er gek van, want hij kon niet slapen – en toen hij steeds helderder werd, was het niet één station dat hij hoorde; hij ontving vele stations gelijktijdig. Hij werd gek. Hij zei tegen zijn dokter, "Stop met je experimenten en je bevindingen; anders pleeg ik zelfmoord! Je repareert mijn oor terug zoals het hoort te zijn, normaal." Er moest een operatie gedaan worden.

Maar een ongeluk maakte duidelijk waar we toe in staat zijn; Alles wat we nodig hebben is een schakelaar om de radio aan of uit te zetten. Of gewoon een klein mechaniekje zodat we kunnen kiezen welk station we willen horen. Op een dag zal dat zo zijn – het moet wel komen. Het is uitgesteld omdat radio bijna uit de mode is geraakt. De televisie heeft haar plaats ingenomen. Maar wat er met radiogolven is gebeurd kan ook met je ogen gebeuren. We moeten misschien op een ongeluk wachten, maar de mogelijkheid is er, want dat zijn ook bepaalde soorten golven die plaatjes naar je televisiescherm brengen. Waarom kunnen ze hen niet direct naar je ogen brengen? Wetenschappers zeggen dat onze capaciteit om te zien erg beperkt is. We kunnen slechts bepaalde golflengten horen. We kunnen slechts bepaalde gebieden zien. De uil bijvoorbeeld kan meer zien dan wij; zijn capaciteit van zien is veel groter, veel sterker. Daarom kan hij in de nacht zien wanneer wij alleen maar duisternis zien. Maar hierdoor werden zijn ogen zo delicaat dat hij ze niet kan openen in het zonlicht. Hij kan slechts erg delicate stralen ontvangen; de zon is te veel, te verblindend. En we zijn er volledig bewust van dat als wij denken dat het dag is, het voor de uil nacht is. De uilen hebben al miljoenen jaren geleefd, volslagen capabel om in de meest donkere nacht te zien. Hoe donkerder de nacht des te ontvankelijker de uil wordt omdat zijn ogen zo verfijnd zijn.

Er zijn andere golven waarvan een paar mensen zich bewust zijn, en men vindt hen een beetje dol, gek. Maar ze zijn niet gek. Ze zijn misschien niet de norm....

In India bijvoorbeeld ontwikkelde de geneeskunde zich op een totaal andere manier – ayurveda, de Indiase geneeskunst. Zelfs haar naam is een aanduiding van het verschil. "Geneesmiddel" betekent eenvoudig dat je de ziekte geaccepteerd hebt en je probeert haar te genezen. Geneesmiddel is genezend. "Ayurveda" betekent wetenschap, of meer nauwkeurig, de "wijsheid van het leven." Het heeft niets met ziekte te maken. Haar nadruk is dat leven sterker gemaakt moet worden zodat ziekte zich niet voordoet. Het is niet genezend, het is preventief.

Net een paar dagen geleden, was een Japanse sannyasin hier, Masashi Murakoshi. Hij is een groot wetenschapper, in het bijzonder wat atomaire straling betreft. Hij heeft twintig jaar in Hiroshima gewerkt, en hij heeft ontdekt... Hij heeft een paar dingen meegebracht en zal nog meer meebrengen. Hij heeft deze dingen per ongeluk ontdekt, want hij heeft twintig jaar in Hiroshima gewerkt, waar de straling steeds minder wordt.

De bom werd veertig jaar geleden op Hiroshima gegooid. In veertig jaar tijd is de intensiteit van de straling heel veel lager geworden. En hij was verbaasd: toen hij na twintig jaar uit Hiroshima terugkwam, konden zijn collega's in de universiteit het niet geloven. Hij was daarheen gegaan toen

hij vijfenveertig was en toen hij terugkwam leek hij nog vijfenveertig! Zijn collega's waren reeds gepensioneerd.

Dat maakte hem bewust dat een kleine hoeveelheid radioactiviteit, atomaire straling, niet vernietigend voor het leven is, maar integendeel van enorme bescherming kan zijn voor leven. Dus heeft hij een paar dingen gemaakt. Hij heeft ceintuurs gemaakt – je kunt ze vierentwintig uur per dag dragen. De riem is gevuld met radioactief materiaal wat in je lichaam gaat stralen. Een paar sannyasins hier hebben het gebruikt en zij allen zeggen dat het echt heel goed voelt. De een voelt zich jonger en een ander meer energievul. Hij heeft kleine bordjes gemaakt voor in je bad terwijl je in je bad rust. En dat radioactieve materiaal zal het water rondom je radioactief maken.

Zijn inzicht is dat leven verlengd kan worden, vele ziekten voorkomen kunnen worden; en diegene die er al zijn kunnen genezen worden. En hij maakt veel verschillende dingen. Hij heeft mij gelezen, en was erg geïnteresseerd toen hij hoorde dat ik vergiftigd was door de Amerikaanse regering. Dat was de reden van zijn komst, om een paar dingen te brengen die volgens hem het gif uit het lichaam kan halen. Deze dingen heeft hij gemaakt voor de Japanse keizer, Hirohito. Een speciale thee met radioactief materiaal....

Deze kleine ceintuurs... een ceintuur kost tweeduizend dollar, maar ze zien er gewoon uit als een riem die niet meer dan vijf roepie waard is. Het materiaal zit van binnen; het kan eenvoudig alles zijn wat blootgesteld is aan straling. Het kan aarde zijn, het kan afval zijn, maar het straalt nog steeds, het is kostbaar.

Deze wetenschapper werd door de grootste producent van nucleaire bommen in Amerika gezegd dat hij alles wenste te kopen – wat de kosten ook moge zijn – al zijn ontdekkingen en hun patenten. Hij weigerde want hij wist: het idee moet niet zo zijn dat deze uitvindingen op de markt komen voor ieders gebruik. Want als iedereen radioactiviteit en straling gaat gebruiken, zal hij steeds minder ontvankelijk zijn voor welke gevaarlijke hoeveelheid ook. Hij zal een zekere muur in zichzelf creëren; hij kan elke atoomexplosie overleven. Hij zal genoeg atoomenergie in zich hebben om dit te weerstaan. Er zijn andere sferen van energie, en je kunt zelf enkele kleine experimenten uit proberen. Je kunt een stel rozenstruiken planten van dezelfde grootte, in dezelfde aarde, en met dezelfde mest, dezelfde zorg gevend, maar doe een ding: met de ene struik, moet je heel liefdevol zijn. Praat er gewoon tegen, ga er naast zitten. En je zult een vreemd verschijnsel zien: ze krijgen allemaal dezelfde verzorging, hetzelfde voedsel, dezelfde aarde, hetzelfde water, maar deze struik ontvangt iets wat de anderen niet krijgen, deze struik zal groter zijn, met meer blad, groener, en het zal grotere bloemen dragen dan de anderen. Je hebt een bepaald energieveld van liefde rondom de struik gecreëerd. Noch jij kunt dit zien, noch zijn er wetenschappelijke instrumenten beschikbaar om het te beoordelen, maar je ogen kunnen het verschil zien.

Als duizenden jaren lang een land mediterenden heeft voortgebracht is het gevuld met onzichtbare vibraties. Het is niet toevallig dat eeuwenlang zoekers naar het innerlijk naar het Oosten zijn gegaan. Een zekere trekkracht, een bepaalde magnetische energie heeft er zich vergaard, en ze functioneert nog steeds. Ook al is het Oosten ten prooi gevallen aan donkere dagen van armoede en slavernij, honger, hongersnood, en zelfs geen water om te drinken – toch gaan de vibraties van Mahavira, Parshvanatha, Gautam Boeddha, Bodhidharma door diegene te bereiken die bereid zijn hen te ontvangen.

Het hangt helemaal van jou af. Als je op een eerlijke zoektocht bent, is het Oosten de plaats voor jou. Hier kun je veel makkelijker tot bloei komen, meer spontaan, meer ontspannen. Dit zal ergens anders niet mogelijk zijn -- je zult ervoor moeten vechten, je zult moeten strijden tegen krachten die je niet kunt zien.

Een Engelsman, een Amerikaan en een Fransman zijn op een cruise, als het schip op een rots loopt en begint te zinken. "Vrouwen en kinderen eerst!" schreeuwt de Engelsman. "Vrouwen en kinderen eerst!"

"Fuck de vrouwen en kinderen!" brult de Amerikaan.

"Oh la la!" zegt de Fransman. "Is er nog tijd voor?"

Een Engelsman gaat naar zijn dokter. "Dok," zegt hij, "Ik ben stapel verliefd op dit Poolse meisje. U moet me helpen om een Pool te worden."

"Ben je er zeker van?" vraagt de dokter. "Om dit te bereiken moeten we de helft van je hersenen verwijderen."

De man zegt dat het niet uitmaakt, hij wenst de operatie hoe dan ook.

Later, als hij wakker wordt, vindt hij de dokter naast zijn bed. "Het spijt me vreselijk," zegt de dokter, "We hebben een grote fout gemaakt. We hebben driekwart van je hersenen verwijderd."

De man slaat zich tegen het hoofd en huilt, "Ah, mama mia!"

Oké, Maneesha?

Ja, Geliefde Meester.